

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Cesarjeva zahvala.

Veličanstvo cesar je izdal naslednje Najvišje pismo:

Ljubi grof Thun!

V dnevih neizmerne žalosti, ki jo je povzročila smrt Moje pokojne soproge, Nje Veličanstva cesarice in kraljice Elizabete Meni in Moji hiši, se je izrazila ljubezen in sočutje Mojih narodov, kakor tudi iskrena vdanost do rajnice na ginljiv in vzvišen način.

Slušaje notranji glas Svojega srca Vam naročam, da priloženo neposrednje Mojim dragim narodom namenjeno zahvalo primerno razglasite.

V Schönbrunnu, dne 16. sept. 1898.

Franc Jožef sr.

Thun s. r.

* * *

Mojim narodom!

Največja, najgrozovitejša nesreča je zadela Mene in Mojo hišo.

Moje žene, krasu Mojega prestola, zveste družice, ki Mi je bila v najtežjih urah Mojega življenja tolažba in zaslomba, s katero sem več izgubil, nego Mi je možno izreči — ni več. Strahovita usoda Jo je otela Meni in Mojim narodom.

Morivčeva roka, orodje brezumnega fanatizma, ki si je postavil za smoter uničiti obstoječi družbeni red, se je vzdignila zoper najplemenitejšo izmej žená ter v slepem, ne omejenem sovraštvu zadela srce, ki ni poznalo nobenega sovraštva ter je bilo samo za dobro.

V brezmejni bolesti, ki pretresa Mene in Mojo hišo, vzpričo nezaslišanega čina, o katerem se zgraža vesoljni omikani svet, seza v

prvi vrsti glas Mojih ljubljenih narodov lajšaje k Mojemu srcu.

Ponižno Se klanjajoč božji volji, ki Mi je usodila toliko in tako nedoumno nesrečo, moram previdnosti izrekati zahvalo za neprecenljivi zaklad, ki Mi je ostal: za ljubezen in zvestobo milijonov, ki ob uri trpljenja obdajajo Mene in Moje.

V tisoč znamenjih, iz bližnjih in daljnih krajev, iz visokih in nizkih krogov, se je izražala bolest in žalost za pokojno cesarico in kraljico. V ginljivem soglasju se razlega tožba vseh o neizmerni izgubi, kot zvesti od meč tega, kar preveva Mojo dušo.

Kakor Mi spomin Moje iskreno ljubljene soproge ostane svet do poslednje ure, tako Ji je postavljen v hvaležnosti in češčenju Mojih narodov neminljiv spomenik za vse čase.

Iz dna Svojega od žalosti potrtega srca Se zahvaljujem vsem za to novo poročstvo predanega sočutja.

Ako morajo tudi utihniti slavnostni glasovi, ki bi se imeli razlegati to leto, vendar Mi ostane spomin na brezštevilne dokaze vdanosti in gorkega sočutja najdragocenejši dar, ki sem ga mogel prejeti.

Skupnost naše bolesti ovija novo, presrčno vez okoli prestola in domovine. Iz neizpremenljive ljubezni Svojih narodov ne zajemam samo ojačenega čuta dolžnosti vztrajati v dolgem Mi poslanstvu, ampak tudi upanje, da se Mi to posreči.

Molim k Vsemogočnemu, ki Mi je poslal toliko nadlogo, naj mi dá še moči izpolniti ono, k čemur sem poklican. Molim, naj blagoslovi in razsvetli Moje narode, da najdejo pot ljubezni in sloge, ki naj jih osreči in oblaži.

V Schönbrunnu, dne 16. sept. 1898.

Franc Jožef s. r.

Priprave za državnozborsko zasedanje.

V soboto smo razložili povodom otvoritve novega zasedanja svoje misli o nalogah desnice in posebno o nalogah slovenskih poslancev. Danes hočemo navesti nekaj drugih, za splošni položaj in za desnico jako važnih izjav, iz katerih izpoznajo naši bralci mnenje Č-hov in Hrvatov.

„Narodni Listy“ prijavljajo naslednje situacijsko poročilo:

„Po več mesecih se zbere v ponedeljek zaupniki desnice. Zbero se v jako resnem času. Dobro bo, ako gredo takoj h grofu Thunu. Na ta način se pojasni mejsebojne razmerje, kar je jako želeli in je jako potrebno. Vsem negotovostim, nejasnostim in nebuloznostim mora biti konec.“

Parlamentarna komisija desnice je lani soglasno sklenila, delovati na to, da se reši, kar je državno potrebno. V kolikor je imela pri tem avstro-ogersko nagodbo v mislih, sklenila je to predpostavljati, da bo boljše kakor dosedanja. Če tudi se je od takrat zgodila sprememba v vladi, vendar ne misli nobena stranka večine, se izneveriti svoji zavezi. V sedanji situaciji gre za mnogo. Pred vsem je neobhodno potrebno, da nastopi desnica na zunaj kot trdna celota in da se na znotraj ojači po mejsebojnosti. Zategadelj je odpraviti vse to, kar je bilo na korist nasprotnikom večine in kar je te izpodbujalo. Solidarnost desnice naj se ne manifestuje samo z besedami in izjavami, ampak z dejanji. Zavedamo se, da je češko ali nemško češko vprašanje os vse notranje politike. Z ozirom na to in pazéč na interese svojega naroda so se češki poslanci držali taktike, o kateri so bili prepričani, da je najprimernejša tem namenom, ter so dokazali redko potrpežljivost, spravljivost, popustljivost in samozatajevanje. Narodovih koristi ne bodo trdoglavno in lahkomiseljno škodovali in ne bodo zapustili pozicije, za katero so se poganjali tri leta.

Na drugi strani bi se pa motil grof Thun in vsak njegov naslednik, ako bi menil, da more našo

LISTEK.

Pred sezono.

Spisal Proteus.

Še nekaj dnij in zablščalo se bodev prekrasni električni razsvetljavi prvokrat naše lepo deželno gledališče.

V kratkem se otvori s slovensko dramsko predstavo letošnja gledališka sezona, in kakor kaže vse, bode zanimivejša, užitka polnejša in zabavnejša kakor vse dosedanje.

Intendanca dramatičnega društva je poslovala neprestano vse počitnice; angaževala je za opero in dramo izredno mnogo novih členov ter nabavila — za naše razmere — jako bogat, raznovrsten in izbran repertoar.

Kar se tiče osobja, je angaževala intendantsa same Slovanke in Slované, in sicer prave umetnike, o katerih so se izrazili strokovnjaki najlaskavejšje in o katerih govore dosedanje časopisne kritike jako priznalno. Seveda je obžalovati, da ne premoremo Slovenci vsaj toliko domačih močij, kolikor nam jih je potrebno za ljubljansko gledališče; obžalujemo pa še prav posebno to, da dramatično društvo ne razpolaga s tolikimi denarnimi sredstvi, da bi mogla obraniti ljubljanskemu cdru vsaj tisto malo slovenskih dramskih in opernih

umetnikov, kar jih živi v tujini s plačami, katerih sedaj, žal, še ne morejo dobivati v Ljubljani.

Upajmo, da se to skoraj izpremeni! Upajmo, da napoči kdaj zlata doba slovenski dramatični umetnosti, ko bodo umetniki, kakoršen je na pr. naš Borštnik, Pogačnik, Bučar, naša Borštnikova, Nigrinova in kakoršna je naša Verhunčeva ostali doma ter poleg sedanjih igralcev nudili svojo veliko umetnost rojaka kom!

Časi diletantov na ljubljanski pozornici že izginevajo in igralci iz poklica stopajo na njihovo mesto. Po zaslugi dežele pošilja intendantsa dram. društva že nekaj let par najnadarjenjših domačih diletantov na Dunaj ali v Prago izpopolnjevati svoje znanje. Želeli je, da stori v tem oziru slavni deželni odbor vsako leto več, da poskrbi, da se nakaže vsako leto večja svoto v ta prekrasni in velekulturni namen, da se izobrazí čim več in več Slovenk in Slovencev v dramatični umetnosti. —

Naši deželni in državni poslanci pa morajo poslej tudi odločnejše obračati se do visoko vlade na Dunaju, da prime pod pazduho naši umetnosti. Država je vendar naravnost dolžna Slovincem podpirati umetnost! Ako žrtvuje vsako leto toliko in toliko stotisočakov za luksurijske in dekorativne naprave na bogatem Dunaju, naj bi dala dunajska vlada tudi kako večjo svoto za ubogo slovensko umetnost, za glasbo, specijalno za dramo in opero, ki sta do malega naš jedini umetniški krub.

Nedvomno so v tem oziru naši državni poslanci doslej hudo zanemarjali svojo dolžnost. Pri nas vzbuja že senzacijo vest, da je dobil kak profesor državno potovalno ustanovo; nekaj posebno nenavadnega je, ako se milostno nakloni kdaj kakemu literatu par stotakov kot državna ustanova... Drugod, na pr. mej Nemci, je v tem oziru povsem drugače — na korist njihovi umetnosti. Umetnost potrebuje namreč denarja, denarja in zopet denarja, ako naj vsepa in napreduje ter se naj zanesse mej narod in utrdi v vseh slojih! Brez podpore — brez denarja pa mora vsihati in vsahitati povsod vsaka, zlasti pa še dramatična umetnost.

Pri nas se na pr. za slovenske operne komponiste ne zmeni nihče; celo njihovih del ne kupi in založi nikdo; — kako naj imajo potem veselje in od kod naj vzamejo sredstev za nadaljevanje, spopolnjevanje in dovršenje svoje velike umetnosti?!

„Glasbena“ in „Slovenska Matica“ ki bi bili v prvi vrsti poklicani zalagati, izdajati in prodajati slovenska operna in sploh dram. muzikalna dela, žal, tudi ne moreta vršiti svoje naloge tako kakor bi njihova odbora izvestno rada! Vsemu ne moreta kaj! —

In slovenski dramatik, — kako naj ti pišejo drame, ako jih nihče ne založi, nihče ne kupi in ako se igrajo jedva enkrat dvakrat? Truditi se pol leta zastoj, tega ne more pri nas nihče, najmanj pa slovenski — pisatelj!

popustljivost še bolj napeti ali nas po pritisku desnice prisiliti k taki popustljivosti, za katero bi se sami ne mogli odločiti. To je napačen račun. Vemo ceniti podporo naših zaveznikov, toda pomisliti je, da smo pristopili desnici, ne da bi se naši pravični postulat prikrajšali, ampak da bi se realizovali.

Izvrševalni odbor češke ljudske stranke na Moravskem je v svoji seji v petek sklenil resolucijo, s katero odobrava prizadevanje čeških poslancev, ohraniti desnico na podlagi adresnega načrta, pričakuje, da desnica ne bo ničesar zahtevala, kar bi bilo v nasprotju z narodno ravnopravnostjo, ki je v kontraktu desnice izrečno priznava kot skupna zadeva. Zajedno obžaluje resolucija, da se vlada parlamentarni obstrukciji nemškega nacionalizma ne upre energično in z vso silo.

Energičen in vse pozornosti vreden članek je priobčila „Hrvatska Domovina“, katere piše:

„A naša večina? Da, u konstitucionalnoj državi vlada jedno ministarstvo bez večine dok ima povjerenje vladara, to nije ništa osobita (najmanje u Austriji), ali da vlada proti večini, jest contradictio in se. Vladati bo proti večini, to je absolutizam, koji izključuje konstitucionalizam. Pa gle, u Austriji je i to moguće! Neka nitko ne dolazi ovamo sa logikom i teorijom, da nas pobija: contra factum non datur argumentum.“

A tko je tomu kriv? Jeli vlada? Jeli obstrukcija? — Budimo iskreni: nije ni jedna ni druga već — većina. Tko je kriv, da je manjina okretnija i agilnija, da je jača od većine? Pitamo mi, kad bi bili današnji obstrukcionista onako u većini kao što su naši Slaveni, bili oni znali što bi radili? Naši ne znadu. Sad se evo približuje odlučni čas — i oni još ne znadu što će i kako će. E, pa da nije njihovo kraljevstvo nebesko?!

Oni sada čekaju, kao Abrahamova ovca, što će vlada, pa će onda — živiti ili umrijeti t. j. i nadalje vegetirati ili se razteptati „Se non ridi di che rider suoli!“ —

Nego dosta šale, a dosta i lutanja bečke većine. Prilike su se razvile vrlo povoljno po slavensku većinu i grof Thun ne može se bez većine niti za pešaj pomaknuti, a mora se micati, jer ga na to Magjari sile.

Ako u ovaj čas Slaveni ne izraze tu povoljnu situaciju, te si od vlade ne izvoje sve koncesije, što se administrativnim putem dadu izvesti — onda ta većina ne zaslužuje, nego da se nadje kakvi Cromwell, pa da joj kaže neka idu doma, a ne veliku politiku voditi.

U ovom kritičnom času sva naša pozornost uprta je na držanje hrvatsko-slovenskoga kluba. Mi znamo, da taj klub nije tako jak, da bi sam za sebe mogao isto izvesti, ali on je tako jak, da može zaustaviti funkcioniranje većine. Ovo svojstvo mu nažre veliku odgovornost, spram naroda, za to on treba, da sve stranke u desnici prinuka, da podpomognu naše zahtjeve, jer je kucnuo čas, da se izpuni i onaj „ut des“, a ne uvijek „do“. — Tako ima naš klub da se ponese prema većini.

Prema vladi valja da hrvatsko-slovenski klub,

Skratka: treba nam denarja, in tega morata dati, ako hoćemo kulturno napredovati, država in dežela v mnogo večji meri kakor doslej! —

Vzpričo sedanje mizerije pa ne morem bolje vršiti svojega poklica kakor da resno pozivljamo vse slovensko, zlasti pa ljubljansko narodno občinstvo, naj z obilnim, vztrajnim posetom slovenskih predstav podpira naše gledališče in intendanco v sedanjem sila težavnem položaju! Slovensko občinstvo izrekaj našim marljivim umetnikom zaslužen priznanje za njihovo zares poštrevovalno umetnostno delovanje — saj je treba zares ogromnega napora rojenemu Čehu, Poljaku ali Hrvatcu igrati in peti v čisti, gladki slovenščini! — Zlasti pa naj naše občinstvo bodri in navdušuje slovenske dram. pisatelje! Naj se zaveda, da je najtežje orati ledino dram. polja, da je tu vsak začetek neverjetno težak, zato pa velezaslužen. Skušnje izuče tudi dramatika, zato treba pa poskusov, mnogo poskusov. Naj bi teh naši ljudje ne sodili več toli ostro kakor doslej! Imejmo nekoliko poštrevovalnosti, kajti le tako si sami vzgojimo svoje dram. pisatelje, z osrlostjo in zanemarjanjem pa ubijemo vsak talent že v kali! —

Naj bi zlasti slovensko časopisje postopalo velno tako, da koristi našemu gledališču, našim umetnikom in naši dram. literaturi!!

osebiti mnogo nepokolebivosti pokazal. Grof Thun je pokazal osobito jasno, da mu vrlo malo leže Hrvati i Slovenci na srcu, pa zašto da mi njega iz blata vučemo, u koje je sam zagrezao, letec za Niemcima, nudeć im na dar preostatak gospodstva nad Slavenima. Eto grof Thun je pripravan, da daje onima koji mu neprilike prave, a ne onima, koji ga iz njih vuku. —

Zar naša već na još nije došla do uvedjavnosti, da ona može još više neprilika napraviti vladi, nego manjini? — Neka se nitko ne izgovara, da će „cieloj monarkiji i njenom obstanku za ljubav“ zaboraviti na svoje vlastite probitke. — To ne valja, to je sofizam za obsjeniti prostotu.

Ne radi se bo ovdje o obstanku monarkije, već o tome, da se jednoj objestnoj stranci rogovi odbiju. Stoga eto mi poručujemo našem hrvatsko-slovenskom klubu: Ne stavljajte niti malog prsta na tovar grofa Thuna, dok nam barem najbitnijih administrativnih zahtjeva ne izpuni, jer ćete inače navući na sebe odium hrvatskog naroda.

Grof Thun može pomoću već ne ukrotit objestne obstrukcionista, njenom pomoći može provesti nagodbu sa Ugarskom, njenom pomoći može sve, a bez nje — ništa. — To Hrvati i Slovenci moraju da uvidjaju, a sjećaju se i toga, da ih je grof Thun jednom prezreo, kao i toga, da grofa Thuna nije puno vjerovati, — zato kad bi se dali upreći pod tovar takove vlade bez pruženih rekompensacija i garancija — mi držimo, da to već ne bi bila samo prezira dostojna servilnost, već ludost i izdajstvo.

Mi šaljemo ovo hrvatsko-slovenskim zastupnicima kao poputbinu, da imaju vazda pred očima, što mi od njih očekujemo.

Već je vrijeme, da i mi Hrvati i Slovenci vidimo plodove za naše usluge, što smo ih učinili vladi i našoj slovenskoj braći!

Prodje li ovaj momenat neupotrebljen, pomognu li Slaveni grofu Thunu provesti nagodbu prije nego prime od njega rekompensacija, onda mogu ić kući, da jave narodu „quam parva sapientia repraesentatur populus.“

Takova bo momenta neće biti tako skoro, pa za to i jest to kritični čas, dok se ne zna, u koliko se može računati na uvidjavnost i nepokolebivost Slavena. —

Danes se začne konference zaupnikov desnice, mej njimi samimi in z vladu. Želeti je, kar smo po vedali že v soboto, da nam vender že prineso popolno pojasnjenje položaja.

V Ljubljani, 19. septembra,

K položaju poročajo „Narodni Listy“, da se je s katastrofo v Genovi notranji položaj Avstrije nenad-jano in korenito spremenil. Do umora cesarice je bila splošna misel, da se v notranji politiki ne izvrši nikaka reforma. Vse naj bi mirovalo, ostanek leta naj bi izpolnile jubilejne slavnosti. Za 28. t. m. sklicani državni zbor se je smatral za golo formaliteto, saj se je slutilo, da bo i ta poskus jalov. Toda nakrat se je scenerija spremenila. Ministerstvo Thunovo ni več jubilejno ministerstvo, leto 1898. ni več jubilejno leto. Državni zbor stoji nakrat pred resnimi političnimi nalogami in Thunovo jubilejno ministerstvo je postalo ministerstvo dela, katero mora nemudoma in z vso odločnostjo odpraviti ustavno krizo, za katero boluje država že toliko mesecev. Vlada mora spoznati, da je sistem centralizacije napačen ter se vrniti k zdravim idejam oktoberskega diploma.

Mladočehi in Jugoslovani. „Hrvatska Domovina“ je prinesla te dni članek, ki na najnedvomnejši način izjavlja, da so Jugoslovani in Poljaki s postopanjem Mladočehov skrajno nezadovoljni. Mladočehi so v svoji politiki sebični in napram svojim zaveznikom brozobizni. S pomočjo svojih zaveznikov so si znali Mladočehi pridobiti jezikovne naredbe in le s pomočjo Poljakov, Hrvatov in Slovencev so jih ohranili do danes. A kaj so dobili zavezniki za to? Prav ničesar. Mladočehi so stopili za hrbtom svojih zaveznikov v pogajanja s Thunom, ne da bi se zmenili za to, kaj želé Slovenci ali Hrvati. In sedaj grozé Mladočehi zopet z obstrukcijo, ne da bi bili prej vprašali svoje zaveznike, ali tudi oni tako mislijo. Mladočehi komandirajo in izrabljajo svoje zaveznike le v lastno korist. Temu pa mora biti sedaj konec. Stališče Jugoslovanov se naj pojasni!

Nemški klerikalci in večina. Nemški klerikalci igrajo najrajši ulogo dvoreznega noža. Radi bi bili člani nemške „Gemeinbürgschaft“ in člani

desnice. Desnica naj bi jih podpirala v klerikalnih težnjah, nemška „Gemeinbürgschaft“ pa naj bi jih branila v boju za nemški program in hegemonijo nemškega jezika. Ako bo večina impenetrabilna — pišejo „Narodni Listy“ — mora črhati, da omahovanje klerikalcev v parlamentu in stajaj njega preneha. Sicer mora postati organizacija desnica smešna in nobena vlada se na tako večino ne more opirati.

Regulacija uradniških plač. Vprašanje, kdaj stopijo že v prejšnjem državnem zboru sklenjeni zakoni v veljavo, še sedaj ni rešeno, veld tega pa tudi še sedaj ni znano, kdaj se uveljavi že davno sklenjeni zakon o regulaciji plač. Ta zakon se bajé ne more oživotvoriti veld nedostatka — denarja. Ministerstvo še vedno nima pokritja za izdatke pri regulaciji. Zato pa misli predložiti znova zakonski načrt glede novega davka na sladkor. Od tega načrta je odvisno, kdaj se uvede regulacija. V dunajskih uradniških krogih pa se z vso gotovostjo trdi, da se uvede vsekakor z novim letom.

Proti anarhistom. I v Švici in v Rusiji razpravlja sedaj časopisje najbolj vprašanje, s čim naj bi se zatrl anarhizem. Vsi, tudi vladni listi so jedini v tem, da more samo složno postopanje imeti vspeh. „Peterb. Vjedomosti“ pišejo, da je dal militarizem vladam toliko dela, da so zanemarjale vse drugo. Ako se uresniči predlog carja Nikolaja II., ki boče odpraviti velike vojske, potem se lotijo vlade mnogih nujnih reform v prosepah blagostanja in v varstvo človeštva. Listi pa zajedno izražajo bojazen, da bi se zakoni proti anarhizmu zlorabljali proti vsaki svobodomiselnosti. Bati pa se je tudi tega, da se — kakor se je že večkrat — vsa ogorčenost proti anarhistom zopet poleže, ko se v vrtincu politike pozabi nesrečna smrt cesarice Elizabete.

Dopisi.

Iz Šmartna pri Litiji, 10. septembra. Mnogobrojnih darov, katere je darežljiva roka Nj. Velikanstva sipala v blagotvorne namene, je tudi naša vas bila deležna. Čutila hvaležnosti izrazilo je naše pevsko društvo s tem, da je razvilo v dan 8. septembra svojo krasno razstavo. Lep, nepozabljen praznik nam je bil ta dan. Vse je tekmovalo v okinčanju poslopij, pletenjem vencev in šopkov. Nebo samo se je radovalo te lepe slavnosti. Prijaznega predvečera slavija zbral se je naš „Zvon“, združen z domačimi gasilci in litijsko godbo, ter odkorakal v lepem sprevodu z lampijoni pred župnišče, kjer je zapel tri krasne pesmi. Od tod premikal se je sprevod, katerega je spremljala velika množica domačinov, na dom kumice, gospe Marije Zoré. Tudi tukaj je pel tri spodbujajoče pesmi, na kar se je gospa kumica zahvalila ter radodarno pogostila vse navzoče, da je zabava trajala pozno v noč. Drugo jutro pripeljala sta nam jutranja vlaka drage goste iz Ljubljane, iz Zagorja, iz Trbovelj itd. Na kolodvoru pozdravila jih je društvena deputacija. Iz praznično oblečene Litije dospel je sprevod mej sviranjem litijske godbe na čelu v Šmartno, kjer je pri veličastnem slavoloku prišlece pozdravil z lepim nagovorom prvomestnik društva, gospod Fran Knaflič, v imenu narodnega ženstva pa v navdušenih in krepkih hesedah gospica Pavla Jakličeva kot čestilce slovenske pesmi. Na to je omenjena gospica izročila vsakemu zastopniku posameznih društev prelep šopek, druga dekleta pa so ostale goste okitile s šopki. Po odpeti pesmi „Dobro došli“ domačega društva šel je sprevod mej pokanjem topičev na bogato z zastavami in slavoloki okrašeni trg pred cerkvijo. Po kratkem odmoru vabil nas je zvon župnijske cerkve k božji službi, katere so se udeležila došla društva s petimi zastavami. Cerkevno petje oskrbel je izborni domači mešani zbor. Iz posebne prijaznosti sodelovala je trojica dobro znanih bratov- pevcev rodbine Risove. Po končani maši zbrala so se društva pred šolo na ozalšanem prostoru s kipom Nj. Velikanstva. Tu pripele so gospice Jakličeve in Demšarjeve na zastavo svoje krasno delo, trobojne trakove z napisom: „V proslavo 50-letnice Nj. Velikanstva Fran Josipa I.“, „Zvon“, 8/9. Šmartinske narodnjakinje“. Na to je blagoslovil gospod dekan zastavo, pevci pa so krepko zapeli „Naš prapor“. Za tem so zabili žeblje gosp. dekan, gospa kumica Marija Zoré-tova, okr. glavar g. Grill, g. zastopnik vasi Šmartno, „Glasbena Matica“, pevski društvi „Slavec“ in „Ljubljana“, slovensko zidarsko in tesarsko društvo, tamburaški klub „Zvezda“, „I. kolesarsko društvo“, „krščansko socijalna zveza“ v Ljubljani, „Zagorski Sokol“, „Zvon“ Trbovlje, gasilna društva iz Št. Vida, Litije in Šmartna, „pevska in bralno društvo iz Litije“, v imenu narodnih šmartinskih gospej gospa Ivana Knaflič, v imenu narodnih šmartinskih deklet gospica Pavla Jakličeva, v imenu pevskega društva predsednik gospod Fran Knaflič, v imenu pevcev in pevk gospod Ivan Bartl, v imenu gosp. Frana Sušteršiča, župnika v Ameriki, gospod Fran

Kuščič Z navdušenim govorom izročil je g. dekan novo zastavo predsedniku, kateri se je ginjeno zahvalil. Med sviranjem godbe posestrila se je mlada zastava s prisotnimi, na kar se je priredil veličasten spreved po vasi. Banketa se je udeležilo mnogo odličnega občinstva iz vseh krajev, med tem glavni gosp. Grill, gosp. dekan Lavrenčič, gosp. notar Luka Svetec, zastopnik došlih društev in venec domačih dam. Po primernem pozdravu gospoda predsednika napil je gospod nadučitelj in neutrudljivi pevovodja Ivan Bartl Nj. Veličanstvu kot zaščitniku umetnosti in pa gospodu okr. glavarju, gospod Ivan Dražil narodni duhovščini in gosp. I. Černe gospej kumici in gospicam izdelovalcem prelepe zastave, katera, akoravno do cela domače delo, tekmuje lahko z vsako drugo. Hitro je minil čas in nas je poklical trombe glas k izletu v bližnji Črni potok na dom gospe kumice. V dolgi vrsti, na čelu jej biciklisti, pomikale so se razne čete društev na ozaljšani vrt, kjer se je razvila prav živahna zabava s petjem raznih pevskih društev. Z urnebesnimi Slava-klici poslovlili smo se od gospe kumice in odšli na prelepo okičeni vrt gosp. Josipa Jakliča, kjer se je vršil koncert. Isti se je pričel z nalašč za to zloženo kantato „Naš prapor“, jako lepa skladba, katero je komponiral in posvetil društvu dični, v prospeh društva neumorno delujoči pevovodja, gospod Ivan Bartl. Slavnostni govor je govoril sodni svetnik g. Vencajz. Med posameznimi točkami koncerta ugajale so najbolj skladbi našega znanega komponista gosp. Ivana Bartla, in si gori omenjena „Naš prapor“ in „Domu“. Tudi razna društva, kakor „Slavec“, „Ljubljana“, „trgovsko pevsko društvo“ in trboveljsko društvo „Zvon“, so nastopala in nalašč navzoče občinstvo s svojim ubranim petjem. Raznim govorom in napitnicam je sledila prosta zabava s plesom, ki je trajala do ranega jutra. Žal, da so morala radi neugodne zveze razna društva prezgodaj od nas oditi. Slavlje pa, katero je naša sicer skromna vas doživela, ostalo nam bode v trajnem spominu. Vsem slavnim društvom, katera so prihitela naše slavlje poveljati, bratsko ljubav in vzajemnost obnoviti in utrditi, pa bodi izrečena najpristnejša zahvala. Završujoč skromno poročilo izrekamo željo: Pevsko društvo „Zvon“ naj pod novo krasno zastavo z isto marljivostjo in unemo delaje za probojo narodne zavesti in v čast slovenske pesmi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. septembra.

— (Cesarica Elizabeta.) V vseh ljubljanskih cerkvah so bile danes črne maše za umrlo cesarico. Vseh maš se je udeležilo mnogobrojno občinstvo, pri maši v stolni cerkvi pa je bil zbran oficijalni svet.

— (Občinski svet ljubljanski) ima v četrtek, dne 22. septembra t. l., ob petih popoldne v mestni dvorani izredno javno sejo, na koje dnevni red je več važnih točk.

— (Odklikovanje.) Ljubljanskemu rojaku g. Ivanu Kosu, tovarnarju in trgovcu v Petrogradu, je ruski car povodom odkritja spomenika Aleksandra II. v Moskvi, podelil Stanislava red III. vrste.

— (Posebno izdajo našega lista) s popisom pogreba umrle cesarice, katera je izšla včeraj zjutraj kmalu po 7 uri, poslali smo vsem našim naročnikom, ljubljanskim in zunanjim. Vsa velika naklada je bila tekom nekega ur do malega razprodana. Po 10 uri izšla je posebna izdaja uradne „Laibacher Zeitung“, opoldne pa posebna izdaja „Slovenca“. Ko smo čitali „Slovenčev“ poročilo, smo se nehoté vprašali, če velja sedma božja zapoved samo za srebrne žlice in ne tudi za — telegrame „Slovenskega Naroda“.

— (Novo šolsko leto) se je začelo danes na vseh ljubljanskih šolah. Običajne maše so bile že v soboto. Letos je v srednje šole vstopilo jako mnogo slovenskih dijakov in sicer ne samo v gimnazijo, ampak tudi v realno. Dijaštvu naklonjeno občinstvo bo gotovo tudi letos kakor v prejšnjih letih revne dijake podpralo. Pri tej priliki si dovoljujemo opozoriti tiste roditelje, kateri jemljejo svojim otrokom instruktorje izmaj dijakov, da je vsako delo vredno svojega plačila, in da vendar ne gre ubozih dijakov izkoriščati. Znani so nam v tem oziru nekateri uprav neverjetni slučaj. Ker dijaki navadno ne znajo varovati svojih korist, bi bilo želeti, da se profesorji zanje zavzamejo, in da upliva na občinstvo, naj plačuje instruktorja, kakor se spodobi.

— (Ljubljanski veteranski kor) ima v torek, 20. septembra t. l., ob 9 uri zjutraj v šent-jakobski cerkvi črno mašo za pokojno cesarico Elizabeto, ki je bila njegovi zastavi kumica.

— (Ljubljanka) je vsled suše postala tako plitva (40 cm pod normalom), da jo morejo ob Krakovskem nasipu 12letni dečki prebresti. Tudi Gruberjev kanal se je zelo znižal.

— (Nezgoda.) Delavec Franc Verhunc je včeraj v tovarni za lep hotel v gasni potroleysko svetilko in je pihnil v njo. Pri tem vžgal se je petrolej v svetilki, katera je eksplodirala in je plamen Verhunca vžgal po obrazu in po rokah tako, da je hudo ranjen in je moral iti takoj v bolnico.

— (Tat na strehi.) Velik strah je bil zavladal v soboto po noči v Vodnikovih ulicah. V Ferlinčev dvorišče vtihotapil se je bil tat, katerega so hlapi prepoznali in kateri je bil zbežal v hišo in se skril pod streho. Ko so hlapi in stražniki prišli pod streho, ušel jim je skozi strešno okno na streho in od tod je tekel bos po strehi na streho katoliške tiskarne in od tod spet na streho sosedne in Škerjančeve hiše. Tu je spet zlezal skozi okno v podstreho in po stopnicah ušel na dvorišče čez ograjo na cesto. Hlapci so ga pričakovali z vilami, policaji pa s sabljami, ali vsem je ušel in tekel čez mesarski most, kjer je padel in izgubil klobuk, kar ga je izdalo, da je Josip Černe vulgo Benedek, znani ljubljanski postopač in nevarni tat. Bil je menda že osemkrat kaznovan. Ujel ga je nadstražnik Jakob Keržan na šupi v Hradeckega vasi, kjer se je bil v senu zaril. Ko je bil ušel hlapcem in stražnikom, tekkel je bil v poletno eldorado ljubljanskih postopačev na Kodeljevi, kjer je baje še potem napadel zjutraj neko žensko.

— (Napad.) Včeraj zvečer srečal je stražnik Hadales v Križevniških ulicah delavca Franceta Žabnikarja, kateri je bil vinjen in je na hrbtu močno krvavel. Spremlil ga je na stražnico, da bi poklical zdravnika. Takaj pa se je Ž. brezavesten zgrudil na tla, da so ga morali prenesti v deželno bolnico, ker se je bilo bati, da bi mu kri otekla, predno bi prišel zdravnik. Franc Žabnikar je bil ob 1/2 9. uri zvečer v gostilni „pri Šefanu“, odkoder je je popihal, ne da bi bil plačal, kar je zavžil. Pred „Tonhalle“ pridružil se mu je, kakor pripoveduje, po vidu znan človek, kateri mu je dejal, da je civilni policaj in ga pozval, da mora iti z njim. Šla sta potem po Gospodskih ulicah, na Valvazorjevem trgu pred cerkvijo, pa se mu je Žabnikar ustavil, da ne gre več z njim in na to ga je tujec sunil z nožem v hrbet in ga težko ranil.

— (Aretovanje.) Mestna policija prišla je neko tatico Terezo Erjavčeko, katera je pred petimi meseci ukradla Mariji H. v Stomškovih ulicah št. 10 zlat prstan.

— (Poskusen samomor.) V soboto zvečer skočil je bivši trgovec R. z Mesarskega mostu v Ljubljano v namenu, da se usmrti. Neki prostovoljec in neki delavec potegnili sta ga iz vode.

— (Zopet Nemec!) Notarjem v Železni Kaplji je imenovan g. Valentin Schwarzl. Trd Nemec za ta izključno slovenski sodni okraj na Koroškem. Slava pravosodnemu ministru Ruberju, kateri s tako krepkimi brcami opozarja slovenski narod na tendence Thunovega ministerstva.

— (Žalujejo Kočevje.) Naša notica „Slučaj ali namen“ je v Kočevju naredila tak utis, kakor da bi bila počila bomba. Občinski sluga je dobil takoj ukaz, naj gre od hiše do hiše prositi hišne posestnike, da razobesijo zastave. Vse, kar je imelo kako zastavo, jo je razobesilo, tako, da je imelo Kočevje še tisti dan popolnoma drugo lice, kakor do tedaj. Tako imenovane „velike glave“ so bile sicer silno razkačene radi naše notice, a v zlic temu nam ni žal, da smo jo priobčili, ker nam je prinesla dokaz, da naša beseda tudi v Kočevju kaj velja.

— (Iz St. Lamberta) se nam piše dne 16. t. m. Danes bi se pri nas morala pričeti šola, če se ne motimo, vsaj zaukazano je tako. Zakaj je pa pri nas ni? Dve leti se godé čudne reči v naši šoli, kar je pač znano ne le nam, ampak tudi pristojnim šolskim oblastim. Učiteljska služba pri nas je bila razpisana do 20. julija t. l. Znano nam je, da sta se zgledila dva prosilca. Med tema je prosilec z izpitom učne usposobljenosti. Vprašamo, seveda z vso spoštljivostjo, kdaj pa se bo pri nas šola pričela in koliko mesecev se potrebuje, da se izbere za naš pogorski St. Lambert učitelj?

— (Na 150 gl. obsojen.) Celjski nemški odvetnik in mestni odbornik dr. Janez Stepischnegg, tat divjaka poslanca Wolfa, jo je vendar enkrat skupil. Ko so napravili slovenski visokošolci „Triglavi“ letos izlet v Celje, divjala je „poleg navade stare“ celjska nemška sodrga, kakor izpuščeni Huroni, tako da je celo celjski policiji, katera ima, oziroma mora imeti za počenje in divjanje celjske nemške sodrge, občudovanja vredno potrpežljivost, bilo preveč, ter je morala par najhujših razsajačev dejati pod ključ. Dr. Stepischnegg, kateri se ob takih prilikah kaj rad in tudi še pozno po noči „sprehaja“ po celjskih ulicah, je to postopanje policije sila pogrelo. Planil je tje kaj, zabavljaj nad policijo, češ, da je to svinjarija, kako to strankarsko postopa, ter zahteval kategorično, da se prijete nemški lopovi morajo koj izpustiti. — Ta „slavni“ kazenski jurist je pa v svoji nemški jezi pozabil paziti na paragrafe kazenskega zakona, ter se je spodtaknil in padel čez §§ 312. in 314. Okrajno sodišče celjsko je ta spodtiklaj konstatovalo ter obsodilo dr. Janeza Stepischnegga na 150 gl. globe, oziroma 10 dni zapore. „Heil!“

— (Goriški deželni zbor in slovenski poslanci.) Iz Gorice smo prejeli naslednje obvestilo: „Slovenski deželni poslanci goriški se udeležijo seje

deželnega zbora, v kateri se izrazi sožalje na smrt presvite cesarice, in one, v kateri se bo sklepala adresa na cesarja povodom petdesetletnice; v ostalem se bodo držali stališča, katero so zavzemali začetkom leta“. To obvestilo nas je oveselilo, ker priča, da slovenski poslanci goriški niso uklonili tilnikov, ampak mislijo nadaljevati abstenenčno politiko toliko časa, dokler ne zvladajo na Goriškem normalne razmere.

— (Umor v Gorici.) Goriška policija je že ujela morilca Maksimilijana Friškovca. Morilec je Lah, doma iz Collija. Priznal je svoj zločin, a svojega imena neče imenovati.

— (Protiitalijanske demonstracije.) V Trstu in v okolici vlada popoln mir. Med Škedenjem in Savljami se je sicer v petek primerila mala demonstracija proti nekim priseljenim Furlanom, pri kateri je bilo nekaj oseb aretovanih, a od tedaj se ni zgodilo ničesar, tako da je „Piccolo“ že zopet dobre volje. Vojaštvo je Sv. Križ že zapustilo, samo v Nabrežini je še ostalo. Morda bo imelo jutri kaj opraviti, ko misli irredenta demonstrativno praznovati svoj „20. settembre“.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 19. septembra. Nj. Veličanstvo je sankcioniralo zakon glede regulacije uradniških plač. Nove plače se začno računati s 1. oktobrom t. l.

Dunaj 19. septembra. Danes ob 11. uri popoldne je imel pod cesarjevim predsedstvom avstrijski ministerski svet sejo. Ob 1. uri popoldne zbrali so se pri ministerskem predsedniku načelniki desničarskih klubov in vsi člani predsedstva poslanske zbornice na posvetovanje, katero ob 3. uri še ni bilo končano. Desničarski zastupniki so se odločili, povedati vladi brez vseh ozirov mnenje svojih strank.

Dunaj 19. septembra. Ministerski predsednik grof Thun je poslanca dr. Ferjančiča in Robiča sprejel v separadni avdijenci.

Dunaj 19. septembra. Mnogo se opaža v sedanjem žalostnem trenutku toliko breztahtnejša hudobnost nemškoliberalnih veleposestnikov, kateri svoje kondolence niso sporočili cesarju posredovanjem grofa Thuna ali kabinetne pisarne, kakor vse druge stranke in vse korporacije, ampak so jo doposlali grofu Goluchowskemu. Podpisali so kondolenčno izjavo znani gospodje Osvald grof Thun, baron Chlumcky in baron Schwegel. To postopanje kaže, kako soglasje vlada med grofom Goluchowskim in nemškoliberalnimi veleposestniki, katerih hudobnost posebno osvetljuje dejstva, da imajo ti gospodje v ministerstvu svojega posebnega zastopnika v osebi dra. Bänreitherja.

Dunaj 19. septembra. V trajen spomin na cesarico Elizabeto je cesar ustanovil nov „Elizabetin red“ in „Elizabetno svetinjo“ za ženske.

Dunaj 19. septembra. Cesar je včeraj sprejel odposlanca ogerskega drž. zbora Szilagyja in grofa Karolyja, katera je jako odlikoval in jima z najsrčnejšimi besedami izrekel svojo zahvalo.

Dunaj 19. septembra. Tuji vladarji so že vsi zapustili Dunaj. Včeraj je prišla sem grofinja Trani, sestra umrle cesarice in šla takoj v kapucinski samostan, kjer je položila na krsto krasen venec. Tudi deputacija ruskega dragonskega polka št. 5 je prišla sem in položila venec na krsto cesarice.

Dunaj 19. septembra. Iz Geneve se poroča, da so tam našli truplo tehnika Julija Franeliča iz Trsta, katerega so pogrešali že od l. 1895.

Pariz 19. septembra. Nekateri listi poročajo, da je Esterhazy izjavil, da hoče sedaj razkriti vso resnico o Dreyfusovi zadevi in povedati, kdo je ponaredil vse tiste falsifikate, katerih se kacih 6000 nahaja v Dreyfusovih aktih, in čemu se je to zgodilo. Nekateri listi menijo, da so to le prazne baharije in grožnje.

Narodno-gospodarske stvari.

— (Dražbeni razpis.) C. kr. trgovinsko ministerstvo poroča trgovski in obrtniški zbornici, da se bodo dne 5. oktobra 1898 ob 4. uri popoldne pri kr. rumunskem vojnem ministerstvu (intendantni oddelek) vršile javne dražbe zaradi dobave 10.000 vreč za kruh iz nepremočljivega platna in 10.000 vojaških steklenic za vodo. Posebni pogoji se poizvedo pri imenovanem ministerstvu.

Poslano.')

Gospodu Pongraciju Gregorcu, I. kaplanu v Trbovljah:
Vsled Vaših z hrbtnih napadov prisiljen braniti svojo osebo čast, volim to pot, Vam na Vaša obrekovanja odgovoriti. Najraje bi seveda molčal in preziral Vaše breznačajno vedenje, a v gotovosti, da bi Vi moje molčanje obrnili v Vaš prid, ali ga znač li kot boječnost pred Vašo duhovno (?) osebo, sem primoran — sicerjmeni jako neprijeten — korak storiti.

Hinavec očita poštemim ljudem hinavstvo! Da, gospod Pongracius Gregorc, to ste storili Vi, ko ste dolžili mirne in poštene Trbovljce hinavstva. Da ste mene pri tej priliki na prvo mesto posadili, — to se pravi — me kot največjega hinavca zaznamovali, mi je velika čast, za kat ro se Vam pri priložnosti gotovo še zahvalim. Akoravno ste proti Trbovljčanom zelo neverjetni, mi vendar lahko verjamete, da ko bi bil mej zadnjimi le eden hinavec, bi Vaše blagorodje že zdavnej več ne kalilo pred Vami vladajočega miru po Trbovljah. Če ravno je prevzvišeni gospod knezoškof precej od naše vasice oddaljen in vhod njegove palače zavaran od Vaših protektorjev, bi g. knezoškofu v zadnjem slučaju vzlic tega prišlo do ušes, kako krasen izgled nam dajete kakor duhovni pastir svojim ovčicam.

Marebiti bi zadostovalo, ko bi se premilostnemu knezoškofu naznanilo, kako ste se vedli v neki krčmi v Trbovljah? Vedejate, katero Vam gotovo ne bode — ako pride v javnost — v čast! Kaj menite g. Gregorc?

In ako bi ne zadostovalo to, je še več gradiva pripravljenega, katero bi Vam odhod iz Trbovlj nekoliko olajšalo. To torej moj odgovor! Prihodnjic morda več!

V upanju, da mi bodele v prihodnjic prizanašali z Vašim obrekovanjem, belježim se

Ljudevit Plavčak.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon

Zahvala.

Podpisani odbor se tem potom najpristneje zahvaljuje vsem udeležencem slavnosti blagoslovljenja društvene zastave dne 8. septembra t. l. osobito pa: vis. č. g. dekanu Iv. Lavrenčiču za darovanje sv. maše z asistenco, blagoslovljenje zastave in prekrasni nagovor ob blagoslovu, bl. gospej M. Zorč za kumstvo in za dar zastavi, vis. rod. g. c. kr. okr. glavarju M. Grillu za blagonaklonjenost, bl. g. c. kr. dež. sodišča svetniku in državnemu poslanecu I. Vencajzu za vzneseni slavnostni govor, bl. gospicama Jakličevima in Demšarjevima za preobili trud in neutrudljivo poštvovalnost ob izdelovanju zastave in zastavnih trakov, č. gospicam šmartinskim za izdelovanje društvenih čepic, sl. narodnemu žensstvu za poklonjeni trak, g. Jož. Izgoršku za darovani zastavin drog, dalje sl. društvom: „Slavec“, „Ljubljana“, „Trg pevsko društvo“, „Slov. zidar. in tesar. društvo“, „Zagorski Sokol“, „Zvezda“, „Zvon“ iz Trbovlj, kol. društvo „Ljubljana“, I. kol. društvo, gasilnemu društvu iz Litije in domačemu, za korporativno udeležbo in „Glasbeni Matici“, kršč. socialni zvezi, gasilnemu društvu iz St. Vida, bralnemu in pevskemu društvu iz Litije za udeležbo po deput. ciji, in sl. občinstvu iz Ljubljane, Litije, Trbovlj, Zagorja, St. Vida in Save za mnogobrojni obisk. (1452)

Odbor pevskega društva „Zvon“ v Šmartnem pri Litiji dne 16. septembra 1898.

Fr. Knaflič.

Iz uradnega lista.

Iskravine ali ekspektivne dražbe: Franceta Marok zemljišča v Kostanjevici, cenjena 14.428 gld. 30 kr., dne 22. septembra v Kostanjevici.

Posestvo vlož. št. 87 kat. občine Polica, cenjeno 2018 gld. in Marije Pečnik iz Vidma posestvo v Krki, cenjeno 300 gld., obe dne 22. septembra v Zatičini.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
17.	9. zvečer	743.3	12.4	sr. svzh.	jasno	0.0
18.	7. zjutraj	743.0	7.1	sl. svzh.	megla	
	2. popol.	740.4	20.1	sr. svzh.	jasno	

	9. zvečer	739.8	12.3	sr. svzh.	jasno	
19.	7. zjutraj	738.4	6.2	sl. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	736.6	22.3	sr. vzhod	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 14.5° in 13.2°, sa 0.1° in 1.3° pod normalom.

Izurjen koncipijent in dva stenografa

se vzprejmeta pri (1444—1)
dru. Josipu Sernecu v Celju.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipako, čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Leac - Gastein Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce Bled. Polg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta Zella ob jezeru, Leac-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla Polg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—63)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da prevzemam in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina i. t. d.

Pošiljatve v omotih po 5 kil oddajam po pošti, one od 30 kr. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr.

morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje i. t. d.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po niski ceni.

Cenike razpošljam radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence. (637—21)

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan v ulici S. Francesco št. 6.

Zaboji po 5 kil

Grozdje

namizno grozdje sladko 2 gld. 10 kr., najfinše zdravilno grozdje sladko, velikozrnasto 2 gld. 30 kr., sladke melone ali češnje 1 gld. 10 kr. 1400—4)

Lebhart, Berogszasz, 46, Ogersko.

Velika zračna soba

s posebnim vhodom, s tremi posteljami, za tri gospe ali dijake brez hrane se odda takoj srednj. mesta. — Poizvé se v trafiki na Kongresnem trgu št. 3. (1450—1)

Mizarstvo na Bledu

z vodno močjo in urejenimi stroji se prodaja. Vse podrobnosti in ceno pove lastnik Ivan Rutar, mizar na Bledu. (1449—1)

Proda se 12 zvezkov

Mayer's Conversations-Lexicon

in prav dobra, skoraj nova

flavta.

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1440—2)

Jeden ali dva dijaka

iz boljše hiše vzameta se v oskrb, hrano in stanovanje. Drugo po dogovoru. (1417—3)
Kržavniške ulice št. 5, I. nadstropje.

Kupim več vagonov

fižola

vseh vrst in tudi

krompirja.

Najnižje cene in množina vsake vrste naj se pošiljajo na upravništvo „Slov. Naroda“ pod šifro: J. K. V. Ljubljana. (1451—1)

Jedno stanovanje

v II. nadstropji za 280 gld. in

jedno stanovanje

v III. nadstropji za 250 gld.

se oddati 1. novembra t. l.; zadnje se lahko tudi takoj odda.

Povpraša se: Mestni trg št. 17 pri blagajnici v prodajalni. (1362—7)

Trgovski pomočnik

popolnoma izurjen v specerijski stroki, spreten prodajalec, vzprejme se takoj.

Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1438—2)

Št. 31.164.

Razglas.

(1443—1)

Dne 4. oktobra letos zvečer ob 6. uri bode v mestni dvorani javno zrebanje srečk efektne loterije, katero prireditelj je vsled Najvišje odločbe z dne 18. septembra 1897 mestni občini Ljubljanski dovoljeno bilo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 15. septembra 1898.

Za šolo in pisarne

najboljše blago, raznovrsten papir, šolski zvezki, črnila, radirke, šolske knjige, torbice itd. itd.

Jedina zaloga (1415—4)

svinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda

Hardmuth-ovega fabrikata najboljše vrste.

Ivan Bonač

Šelenburgove ulice, poleg C. kr. glavne pošte.

Knjigarna KLEINMAYR & BAMBERG

v Ljubljani

Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, brežširane in v močnem vezu po najnižjih cenah. (1418—F)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé sa zastonj.